

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg vil samtidig sige, at når man står og siger, at 72 pct. af kvinderne er kommet på EIFU-kurser – det er jeg udmærket klar over – hvad er det så, der er grundlaget for det? Det er jo, fordi man så vanskeligt kan tilbyde dem noget andet. Jeg har nemlig også set det bilag i arbejdsmarkedsudvalget. Ser man på de andre uddannelsesmuligheder, der er, og de andre beskæftigelsesforanstaltninger, der er, så er procenten for kvinder jo slet ikke så høj. Netop det, at de kommer på EIFU-kursus, gør, at procenten kommer op omkring de 50, som arbejdsministeren nævnte det. Det være hermed sagt, både til arbejdsministeren og til fru Grethe Fenger Møller.

Jeg skal også sige, at jeg er meget glad for socialdemokratiets ordførers bemærkninger om, at kvindernes tålmodighed ikke er endeless – så vidt jeg husker, var det sådan, det blev sagt. Jeg kan jo så glæde mig over, at socialdemokratiets ordfører sidder i arbejdsmarkedsudvalget, og med det, der er givet udtryk for heroppefra, tror jeg, at vi nok skal finde frem til nogle ting, der kan arbejdes videre med.

Hr. Blæsbjerg var imod forslagene. Det være sagt, at det undrer mig heller ikke. Både hr. Blæsbjerg og en enkelt ordfører mere – jeg tror, det var hr. Holm – var inde på, at det altid måtte være kvalifikationer, det drejede sig om, når man skulle ansætte folk. Der må jeg gøre opmærksom på – det er ikke en diskussion, man har så ofte herinde, men det er noget, man diskuterer meget ofte ude omkring, især i kvindegrupper og sådan nogle steder – at man ikke skal se bort fra, hvem det er, der opstiller de krav til kvalifikationer. Jeg synes nok, at det var en diskussion værd, det dér med, at man skal opfylde nogle kvalifikationer.

Så skal jeg lige sige til hr. Holm, at jeg er meget beæret over, at kvinder dog er fuldgyltige medlemmer af samfundet, det siger jeg mange tak for. Alt andet ville også have været helt forkert.

Fru Grethe Fenger Møller var ud over det med EIPU-kurserne inde på, at problemerne er forskellige fra kommune til kommune, og derfor kunne man ikke bare uden videre lægge sig fast på disse 40 pct. Det kan jeg huske at vi også diskuterede, sidste gang vi fremsatte disse forslag, og det er for så vidt også rigtigt. Men vi har jo i mellemtiden prøvet at

få disse forslag op i et enkelt amt. Vi har forsøgt at få dem fremlagt i Ålborg amt, og dér er de blevet forkastet på den måde, at man sagde: ja men der står ikke noget i loven om, at det er noget, vi må gøre, så derfor kan vi altså ikke vedtage forslagene.

Derfor mener jeg, det er relevant at tage dem op herinde igen, for hvis man ude i kommunerne ikke vil gå ind i problematikken, så må vi fra centralt hold sige, ikke at 40 pct. oppe i Ålborg arbejdsformidling eller nede i Sønderjylland netop skal være kvindearbejdspladser, men at af det samlede beløb, der stilles til rådighed for beskæftigelse, må vi bruge mindst de 40 pct. til at skabe beskæftigelse for kvinder. Jeg synes, at det er et rimeligt krav, hvilket jeg kan forstå at fru Grethe Fenger Møller nok til dels er enig med mig i, men dog finder så besværligt at administrere, at hun derfor må afvise forslaget. Det beklager jeg.

Jeg skal også lige sige til hr. Melchior, som siger, at der ikke er nogen nye ideer i dette med positive særforanstaltninger, at det jo nok er rigtigt, at det er der ikke, for forslaget har jo været fremme en gang før. Men der er så sandelig heller ikke nogen nye ideer i at køre videre på det traditionelle, hvor kvinderne simpelt hen bliver udelukket. Det er heller ikke særlig nyt, sådan har det nemlig altid været, så det her er dog nyere end det bestående. Det være sagt til hr. Melchior.

Hr. Melchior advarede også mod, at man tog en sådan sød og kærlig tanke op og nedfældede den i et lovforslag. Det var jo meget venligt sagt, og jeg tror, det var venligt ment fra hr. Melchiors side. Jeg har prøvet at præcisere, hvorfor vi ikke har lavet det mere konkret. Det er, fordi det er nødvendigt, at så mange som muligt får mulighed for at komme med alle de gode ideer og forslag om metoder, der kan tænkes at skulle sættes på skinner, for at vi kan komme videre med disse ting.

Så vil jeg også lige sige, at diskussionen er vigtig. Det, at vi sidste år havde dette forslag oppe, bilder jeg mig ind har haft en smule indflydelse på det, man nu sidder og prøver at udmønte i forslag fra arbejdsministerens hånd. Det bilder jeg mig ind at det har. Derfor kan det altså godt have betydning, selv om man ikke får vedtaget sine forslag, at man tager det op og diskuterer det herinde –